

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ζ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי אם נפשך לומר?												יד.
וכ"ת, ביתו כתיב כולן קרויין ביתו, שנא: בית אהרן ברכו את ה' בית הלוי ברכו את ה' יראי ה' ברכו את ה'.											!	יד.
והאי אשר לעם להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה, דקאמר רחמנא מדעם ליהוין											ζ	יד.
ההוא - (ויקרא ט"ז) מומאת עדת בני ישראל נפקא.											!	יד.
והאי אשר לו להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:											ζ	יד.
משלו הוא מביא ואינו מביא משל צבור, יכול לא יביא משל צבור שאין הצבור מתכפרין בו, אבל יביא משל אחיו הכהנים - שאחיו הכהנים מתכפרין בו? ת"ל: (ויקרא ט"ז) אשר לו, יכול לא יביא, ואם הביא כשר? ת"ל שוב אשר לו, הכתוב שנה עליו לעכב	[תניא]										ζ	יד.
תנא הכי קא קשיא ליה: מאי שנא בדעם דלא מכפר? דלא קא חסרי ביה ממונא, דכתיב: אשר לעם, בדאהרן נמי לא קא חסרי ביה ממונא											!	יד.
וקאמר: כולן קרויין ביתו.											!	יד.
בשלמא לר"ש, היינו דכתיב תרי וידוין ודם הפר, חד כנגד שעיר הנעשה בפנים, וחד כנגד שעיר הנעשה בחוץ, וחד כנגד שעיר המשתלה אלא לר' יהודה, תרי וידוין ודם הפר ל"ל? בחד וידוין ודמו סגי											ζ	יד.
אחד לו ואחד לביתו											!	יד.
כך היא מדת הדין נוהגת, מוטב יבוא זכאי ויכפר על החייב, ואל יבוא חייב ויכפר על החייב.	כדתנא דבי רבי ישמעאל:										!	יד.
הדרן עלך שבועות שתיים.												יד.

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
ידיעות הטומאה - שטים שהן ארבע.															מ
נטמא וידע, ונעלמה ממנו הטומאה וזכור את הקדש, נעלם ממנו הקדש וזכור את הטומאה, נעלמו ממנו זה וזה ואכל את הקדש ולא ידע ומשאכל ידע - הרי זה בעולה ויורד.															יד
נטמא וידע, ונעלמה ממנו טומאה וזכור את המקדש, נעלם ממנו מקדש וזכור את הטומאה, נעלם ממנו זה וזה ונכנס למקדש ולא ידע ומשיצא ידע - הרי זה בעולה ויורד.															יד
אחד הנכנס לעזרה ואחד הנכנס לתוספת העזרה שאין מוסיפין על העיר ועל העזרות אלא במלך ונביא, ואורים ותומים, וסנהדרין של שבעים ואחד, ובשתי תודות ובשיר ובית דין מהלכין ושתי תודות הפנימית נאכלת והחיצונה נשרפת. וכל שלא נעשית בכל אלו, הנכנס לשם אין חייב עליה.															יד:
נטמא בעזרה, ונעלמה ממנו טומאה וזכור את המקדש, נעלם הימנו מקדש וזכור הטומאה, נעלם ממנו זה וזה והשתחוה או ששהה בכדי השתחוואה, או בא לו בארוכה - חייב, בקצרה - פטור.															יד:
זו היא מצות עשה שבמקדש שאין חייבין עליה.															יד:
ואיזו היא מצות עשה שבבגד שחייבין עליה? היה משמש עם הטהורה, ואמרה לו מטמאתי ופירש מיד - חייב, מפני שיציאתו הנאה לו כביאתו.															יד:
השרץ ונעלם ממנו - על העלם שרץ חייב, ואינו חייב על העלם מקדש.	רבי אליעזר:														יד:
ונעלם ממנו והוא טמא - על העלם טומאה חייב, ואינו חייב על העלם מקדש.	רבי עקיבא:														יד:
ונעלם ונעלם שתי פעמים, לחייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש.	רבי ישמעאל:														יד:
שטים שהן ארבע, שטים שהן שש הויין: ידיעות הטומאה תחלה וסוף, ידיעות מקדש תחלה וסוף,	רב פפא לאביי:														יד:
ולטעמיך, תמני הויין, דהא איכא טומאה דקודש וטומאה דמקדש תחלה וסוף															יד:
הא לא קשיא, שם טומאה אחת היא.															יד:
מכל מקום שית הויין															יד:
לעולם תמני הויין, ארבעי קמייתא דלא מייתן ליה לידי קרבן לא קא חשיב, ארבעה בתרייתא דמייתן ליה לידי קרבן קא חשיב.	רב פפא:														יד:
לעולם תמני הויין, וארבעי קמייתא דליתנהו בכל התורה כולה קא חשיב, ארבעי בתרייתא דאיתנהו בכל התורה כולה לא קא חשיב.	איכא דאמרי, אמר רב פפא:														יד:
נעלמו ממנו הלכות טומאה, מהו?	בעי רב פפא:														יד:
היכי דמי?															יד:
אילימא דלא ידע אי שרץ טמא אי צפרדע טמא															יד:
זיל קרי בי רב הוא															יד:
לעולם דידע בטומאת שרץ, וכגון דנגע בכעדשה, ולא ידע כעדשה אי מטמא אי לא מטמא															יד:
מאי? כיון דידע דמטמא שרץ בעולם - ידיעה היא, או דלמא כיון דכעדשה לא ידע אי מטמא אי לא מטמא - העלמה היא?															יד:
תיקו.															יד:
בן בבל שעלה לארץ ישראל ונעלם ממנו מקום מקדש, מהו?	בעי רבי ירמיה:														יד:
אליבא דמאן?															יד:
אי אליבא דרבי עקיבא דבעי ידיעה בתחלה															יד:
הא לא מחייב על העלם מקדש															יד:
אי אליבא דרבי ישמעאל דמחייב על העלם מקדש															יד:
הא לא בעי ידיעה בתחלה															יד:
לא צריכא, אליבא דרבי דבעי ידיעה בתחלה ומחייב על העלם מקדש															יד:
ידיעת בית רבו שמה ידיעה	ואמר: [רבי]														יד:

מאי? כיון דידע דאיכא מקדש בעולם - ידיעה היא, או דלמא כיון דמקומו לא ידע ליה - העלמה היא?										◊	יד:
תיקו.										◊	יד:
אחד הנכנס לעזרה וכו'.										◊	יד:
מנא הני מילי?										◊	יד:
דאמר קרא: (שמות כ"ה) ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו לדורות.	רב שימי בר חייא:									◊	יד: